

Identiteitsprofiel

*Versie 2015
Vastgesteld in de RVT-vergadering d.d. 3 februari 2015*

Inhoud

1. Inleiding.....	3
2. Grondslag en opdracht.....	4
3. Medewerkers van de school.....	4
4. De pedagogische opdracht en relaties	5
5. De identiteit in de klas en in de school: de praktijk.....	7

Bijlagen:

- Visie op relaties en seksualiteit
- Visie op de kinderdoop in relatie tot de grondslag

1. Inleiding

Het Ichthus College heeft een dubbele denominatie: protestants-christelijk en reformatorisch. In de statuten is daarom sprake van de “Stichting voor christelijk voortgezet onderwijs op reformatorische grondslag voor Veenendaal en omgeving”. Uiteraard beschikt een dergelijke scholengemeenschap over een daarbij behorend identiteitsbeleid.

Het genoemde identiteitsbeleid is vastgelegd in dit Identiteitsprofiel. Het is de bedoeling voor alle medewerkers van het Ichthus College, als ook voor alle andere belanghebbenden, in dit Identiteitsprofiel duidelijk te verwoorden waar het Identiteitsbeleid van de school voor staat.

De christelijke identiteit van de school kan niet in een isolement worden gehandhaafd, maar wordt in feite mede gedragen door de gezinnen waaruit onze leerlingen komen en de kerken waarvan zij belijdend- of dooplid zijn. De bekende driehoek gezin-kerk-school is echter in de maatschappij zodanig verzwakt dat extra alertheid van het Ichthus College noodzakelijk is.

Het huidige postmoderne denken heeft ook toegang gekregen tot het protestants-christelijk en reformatorisch erf en bijgedragen aan de individualisering van het geloofsleven en de nadruk op geloofservaringen.

Daarom heeft het Ichthus College er voor gekozen om bij voortduur de relevantie van het christelijk geloof centraal te stellen in het onderwijs en de omgang met elkaar.

Wij zien het als onze taak en onze opdracht onze leerlingen christelijk onderwijs te geven. Het belang van deze opdracht is gelegen in het feit dat de ouders van onze leerlingen bij de doop hebben beloofd hun kinderen te onderwijzen en te laten onderwijzen op een zodanige wijze, dat ze leren dat de vreze des HEEREN het beginsel van de kennis is (Spreuken 1 vers 7).

Om in een snel veranderende wereld deze opdracht op een verantwoorde wijze te kunnen blijven uitvoeren is het van groot belang aandacht te blijven besteden aan identiteitsbewaking, en daarin een consistent en consequent beleid te voeren.

De school is een maatschappelijk instituut. Dat houdt in, dat de school voor de maatschappij van betekenis is, maar dat de maatschappij ook van invloed is op de school. De maatschappij – belichaamd door de overheid – biedt de school formele, financiële en materiële mogelijkheden om haar taken te verrichten. Dit komt tot uitdrukking in de deugdelijkheidseisen die de overheid aan het onderwijs mag stellen.

De school heeft in verhouding tot de maatschappij – dus ook tot de overheid – een relatief autonome positie. Het autonome komt bijvoorbeeld tot uitdrukking in de vrijheid van oprichting, richting en inrichting van het onderwijs, zoals deze in artikel 23 van de grondwet verankerd is.

Van alle medewerkers wordt verwacht, dat zij de identiteit van de school, zoals verwoord in dit Identiteitsprofiel, onderschrijven en uitdragen en daarom in de praktijk overeenkomstig deze identiteit handelen.

Van ouder(s)/verzorger(s) van onze leerlingen wordt verwacht dat zij de identiteit, zoals verwoord in dit Identiteitsprofiel, onderschrijven dan wel in de praktijk zullen respecteren.

College van Bestuur

Raad van Toezicht

2. Grondslag en opdracht

De grondslag van de school

In de statuten van de Stichting voor christelijk voortgezet onderwijs op reformatorische grondslag voor Veenendaal en omgeving wordt in artikel 3 verwezen naar de grondslag: 'De grondslag van de stichting is de Heilige Schrift als Gods Woord, opgevat naar de drie formulieren van enigheid (volgens de Nationale Synode van Dordrecht van zestienhonderdachtien – zestienhonderdneentien)'.

Bijbel

De Bijbel (het onfeilbare Woord van God) en de daarop gegronde belijdenisgeschriften vormen de grondslag van ons werken.

- Al de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid; 2 Timótheüs 3 : 16
- Al deze boeken alleen ontvangen wij voor heilig en canoniek, om ons geloof daarnaar te reguleren, daarop te gronden en daarmee te bevestigen. En wij geloven zonder enige twijfel wat daarin begrepen is; Nederlandse Geloofsbelijdenis artikel 5.

Het Ichthus College heeft als standaardvertaling van de Bijbel gekozen voor de Herziene Statenvertaling. Deze wordt in de klas, bij de vieringen, etc. gebruikt. De Psalmen worden gezongen uit de berijming van 1773.

Drie Formulieren van Enigheid

In een bloeiperiode van de kerk zijn op de Nationale Synode, die in 1618 en 1619 in Dordrecht is gehouden en waaraan door een groot aantal Nederlandse en buitenlandse theologen is deelgenomen, de zogenaamde Drie Formulieren van Enigheid als verwoording van het gereformeerd belijden aanvaard. Dit zijn de Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels. We onderschrijven deze formulieren omdat ze overeenstemmen met de Bijbel. Om duidelijk aan te geven hoe tegen bepaalde onderwerpen wordt aangekeken, lezen we in de bijlagen de zienswijze van het Ichthus College op een tweetal onderwerpen, namelijk visie op de kinderdoop in relatie tot de grondslag en visie op relaties en seksualiteit in relatie tot de grondslag.

De opdracht van de school

Vanuit deze grondslag wil het Ichthus College het onderwijs voor haar leerlingen verzorgen. Dit onderwijs is kwalitatief goed en eigentijds en is gericht op het ontdekken en ontwikkelen van individuele door God gegeven gaven en talenten.

Onderwijs is voor het Ichthus College het bijdragen aan het verwerven van kennis en vaardigheden met als doel leerlingen toe te rusten voor een vervolgopleiding en aan vorming bij te dragen om een toekomstige plaats en taak als christen in de internationale samenleving in te nemen, waarbij ze zich van hun persoonlijke verantwoordelijkheid tegenover God, Zijn schepping en de naaste bewust zijn.

3. Medewerkers van de school

Alle medewerkers van het Ichthus College willen leven, onderwijzen en vormen vanuit de overtuiging dat Jezus Christus De enige Weg ten leven is.

“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft”

(Johannes 3:16) en “er is onder de hemel geen andere Naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden” (Handelingen 4:12).

In verbondenheid aan Hem willen de medewerkers hun werk doen. Dit dient gerealiseerd te worden, zowel in de omgang van alle medewerkers met de leerlingen en de ouders als in de omgang met elkaar. De christelijke identiteit vindt zijn uitwerking in hun handelen waar, wanneer en in welke hoedanigheid of functie dan ook. De medewerkers zijn allen identiteitsdragers en identificatiefiguren: dat vraagt een authentiek christelijke houding en een bewustzijn van onze afhankelijkheid van God. Het dienen en liefhebben van de Heere moet heel het groeiproces van leerlingen op weg naar de volwassenheid doortrekken. Wij willen de leerlingen leren ontdekken: wie ben jij voor God, voor je naaste en voor jezelf.

Een belangrijk element hierin is de vorming en toerusting van jongeren. Leerlingen komen met allerlei zaken in aanraking. We hebben de taak om hen te leren daarmee om te gaan. Vanuit een christelijke visie begeleiden wij hen op die weg, via de begeleide confrontatie. De begeleide confrontatie is niet ongefilterd. We willen de jongeren binnen veilige grenzen leren uiteindelijk zelf verantwoordelijkheid te nemen voor hun wijze van leven. Het Ichthus College stimuleert leerlingen zich, in het licht van de Bijbel, te gedragen als verantwoordelijke mensen. Dit met een kritisch onderscheidingsvermogen.

Medewerkers van het Ichthus College zijn (bij voorkeur belijdend) lid van kerken van gereformeerd belijden (daartoe behoren*) ze zijn daar ook kerkelijk meelevend. Als ze lid zijn of worden van een kerk of geloofsgemeenschap die niet meer aansluit bij dit gereformeerd belijden of als ze zich innerlijk vervreemd (gaan) voelen van de identiteit van de school, dan is er geen aansluiting (meer) met de grondslag van de school aangezien zij deze niet meer onderschrijven. Hiermee aanvaarden zij de consequentie dat zij hun dienstbetrekking op het Ichthus College zullen beëindigen.

Van medewerkers wordt verwacht dat zij biddend in een dagelijkse strijd er aan werken om leer en leven met elkaar in overeenstemming te brengen. Hierbij zal men elkaar tot een hand en een voet zijn. Van de medewerkers wordt gevraagd, dat zij de noodzakelijke kennis van de Bijbel en de belijdenisgeschriften bezitten, en zij mogen elkaar daarop aanspreken. Zij beseffen dat zij een voorbeeld voor de jongeren zijn in en buiten de schoolsituatie ongeacht welke functie zij binnen het Ichthus College bekleden.

In een christelijke school moet wat betreft de onderlinge relatie duidelijk een sfeer van naastenliefde te merken zijn. In zo'n sfeer is er plaats voor medeleven, steun, troost, inlevingsvermogen, respect, enz.

We verwachten dat medewerkers in de dagelijkse praktijk zich kleden op een wijze die past bij hun positie, hun voorbeeldfunctie en hun werkzaamheden. Medewerkers representeren het Ichthus College naar buiten, daarmee dient bij de kledingkeuze ook rekening gehouden te worden.

Alle vrouwen dragen op school of bij activiteiten in schoolverband een rok of jurk. Mannen dragen een lange broek. Uitzondering op deze regel zijn werkzaamheden waarbij in het kader van veiligheid of werkbaarheid andere kleding gewenst is (dit geldt voor BSM/LO en schoonmaak, maar ook voor sportieve activiteiten in schoolverband).

* daartoe behoren de Protestantse Kerk in Nederland, Christelijk Gereformeerde kerk, Hersteld Hervormde Kerk, Gereformeerde Gemeente, Nederlands Gereformeerde Kerk, Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt, Oud Gereformeerde Gemeente en de Gereformeerde Gemeente in Nederland

4. De pedagogische opdracht en relaties

Opvoeden en onderwijzen zijn niet los te koppelen van elkaar. Zij gaan altijd samen op. Toch blijkt dat de begrippen opvoeden en onderwijzen vaak onderscheiden en ook wel gescheiden worden. Onderwijs is voor ons een onderdeel van de opvoeding. Het opvoeden vindt plaats vanuit de christelijke levensbeschouwing

Visie op de mens (en daarmee ook op de leerling)

De mens is als schepsel in de eerste plaats verantwoording schuldig aan God. Het betreft hier de meest fundamentele relatie. Het bestaan van de mens is geen doel in zichzelf, maar dient gericht te zijn op God. Het kindbeeld is een verbijzondering van het mensbeeld. Het kind is een 'op opvoeding aangewezen' mens. In het Bijbels mensbeeld zijn de volgende uitgangspunten fundamenteel:

1. De mens, dus het kind is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis.

Uit de volgende voorbeelden blijkt de betekenis hiervan:

- Het aanspreken van alle door God geschonken gaven en talenten. Het gaat dan niet alleen om de cognitieve gaven. Behalve het hoofd dienen ook het hart en de handen hun geëigende plaats te krijgen. Daarbij moet de eenheid van de mens benadrukt worden.
- De (jonge) mens moet als relationeel wezen worden benaderd. Daarmee wordt bedoeld dat hij of zij nooit los van de relatie tot God, de naaste en het geschapene mag worden gezien.
- Het geeft een duidelijk zicht op de menselijke verantwoordelijkheid. Deze is altijd persoonlijk. Het verantwoordelijkheidsbesef ontstaat door de leerling de eis van Gods Woord voor te te

houden, hem te leren naar draagkracht verantwoordelijkheid te dragen overeenkomstig leeftijd en mogelijkheden en door in gezin en school mogelijkheden voor het dragen van eigen verantwoordelijkheid te bieden.

2. Door de zondeval is de schepping tot in de wortel aangetast. De gevolgen van de zondeval zijn ingrijpend: de verhouding tot God is totaal verstoord. De omgang met elkaar en met de schepping worden getekend door de doorwerking van de zonde.

Uit de volgende voorbeelden blijkt de betekenis hiervan:

- We moeten ons inspannen om leerstof te begrijpen. Ons verstand is door de zonde verduisterd.
  - Het Bijbelse gegeven dat we geneigd zijn tot het kwade blijkt ook hierin dat leerlingen en medewerkers verkeerde dingen doen.
3. Al het goede, ware en schone is er slechts dankzij Gods algemene genade. Dankzij Gods bijzondere genade kan de verhouding tot God weer worden hersteld. Deze visie op Gods bijzondere genade leidt tot een opvoedingsdoel, dat aangeduid wordt als 'het opvoeden in de vreze des Heeren'. Dit opvoedingsdoel kan nooit bereikt worden door menselijke inspanningen alleen, hierin zijn we geheel afhankelijk van de zegen van God. Het opvoedingsdoel wordt wel nagestreefd in de weg van het gebruik van de aangeboden middelen. In dat opzicht is er sprake van een grote verantwoordelijkheid. De leerlingen moeten worden opgevoed om aangesproken te kunnen worden op hun verantwoordelijkheid voor de gezindheid van het hart, voor hun houding en alle uitingsvormen.

Het Bijbels mens- en kindbeeld legt de basis voor het juiste verstaan van de kinderen. Dat betekent niet dat een (ontwikkelings)psychologische, pedagogische of sociologische benadering terzijde wordt gelegd. De kennis die uit deze wetenschappen voortkomt, dient het opvoeden en onderwijzen te ondersteunen.

Visie op opvoeding en onderwijs

Het onderwijs op het Ichthus College beoogt bij te dragen aan de vorming van de leerling tot een zelfstandige, God naar Zijn Woord dienende persoonlijkheid, geschikt en bereid om de ontvangen gaven te besteden tot Zijn eer en tot heil van de medemensen in alle levensverbanden (kerk, gezin en maatschappij) waarin God hem plaatst. Dit gedachtegoed werkt dan ook door in alle aspecten van het schoolleven en heeft dus bijvoorbeeld ook consequenties voor de visie op kunst, cultuur en op de hedendaagse maatschappij.

Ons onderwijs zoekt daarin aansluiting bij de door de ouders bij de Heilige Doop gedane belofte om hun kind in de leer van de Bijbel en de artikelen van het christelijk geloof naar hun vermogen te doen (en te helpen) onderwijzen. Het genoemde opvoedingsdoel is verweven met de algemene onderwijsdoelstelling, namelijk het doen verwerven door de leerling van kennis, inzicht, vaardigheden en attitude met inachtneming van zijn persoonlijke begaafdheid. Opvoeding in gezin, school en kerk behoren dan ook in elkaars verlengde te liggen.

De hoofdregel hiervoor lezen we in Mattheüs 22:37-40: God liefhebben boven alles en de naaste liefhebben als onszelf. Dit liefhebben wordt uitgewerkt in de Tien Geboden (Exodus 20), die we voor onze schoolsituatie toepassen en toespitsen:

1. Alleen God zullen wij aanbidden en vereren. Wij mogen geen schepsel met Hem gelijk stellen. Dat houdt ook in, dat alle mensen als schepselen van God gelijkwaardig zijn en achterstelling op grond van bijvoorbeeld verschil in ras of geslacht niet mag voorkomen.
2. God bepaalt Zelf hoe we Hem moeten dienen. Hij vraagt een voortdurend luisteren naar Zijn Woord opdat we Zijn wil zullen kennen en Hem leren gehoorzamen.
3. We zullen Gods naam niet misbruiken, maar in eerbied met Hem en over Hem spreken.
4. De zondag als dag van de opstanding van Christus is de vervulling van de sabbat, de rustdag. Op deze dag, die God ons geschonken heeft, staat de dienst van God centraal en we zullen dan ook trouw zijn in de samenkomsten van de christelijke gemeente waartoe we behoren.

5. Tussen ouders en kinderen zijn gezagsverhoudingen. De Bijbel maakt ons duidelijk dat ze er bijvoorbeeld ook zijn tussen leraar en leerling. Het gezag moet in liefde en overeenkomstig de Bijbelse richtlijnen worden uitgeoefend. Gezag vraagt erkenning en gehoorzaamheid, maar sluit het gesprek over de toepassing in de praktijk niet uit.
6. God wil dat we een ander liefhebben als onszelf. Daarom zoeken we het geestelijk en lichamelijk welzijn van onze medemensen en hebben we eerbied voor het leven. Dat is ook te zien in de manier waarop we met elkaar omgaan.
7. In de Bijbel behoort seksuele omgang alleen binnen de onverbreekelijke verbintenis in een huwelijk tussen één man en één vrouw. Dit betekent eerbiediging van de huwelijksrelatie, een zuiver spreken en omgaan met elkaar, en geen ruimte voor losse en/of andersoortige seksuele contacten. God wil dat wij ons menselijk lichaam als tempel van de Heilige Geest zuiver en heilig bewaren.
8. Wat van een ander is, of het nu van een medewerker, een leerling of van de school als instelling is, wordt als zijn of haar eigendom gerespecteerd. We moeten met een ander omgaan, zoals we zelf behandeld willen worden.
9. We zullen de eer en goede naam van een ander bevorderen. Hele of halve leugens en roddel mogen geen plek krijgen, maar we zullen eerlijk met elkaar communiceren.
10. God wil dat we in liefde en zuiverheid zullen leven, tevreden zijn met wat Hij ons geeft en niet op een zondige manier begeren wat van anderen is.

De wet staat in het kader van de dankbaarheid. De Heere Jezus heeft dit alles volbracht. De medewerkers van het Ichthus College willen in afhankelijkheid van Hem leven naar Zijn geboden om in hun spreken en handelen een goed voorbeeld te zijn voor de leerlingen.

Het Ichthus College is geroepen het pedagogisch en didactisch handelen in overeenstemming te brengen met de principiële uitgangspunten van de school. Daarmee dient onderkend te worden dat elke pedagogiek vertrekt vanuit bepaalde levensbeschouwelijke vooronderstellingen, zoals de mensvisie en het zicht op de relatie tussen opvoeding en samenleving. Zo verdraagt het licht dat de Schrift op de realiteit van ons mens-zijn werpt zich niet met een optimistische dan wel pessimistische kijk op de leerlingen. Daarnaast plaatst de pedagogiek de opvoeding van de leerling steeds in de context van alle levensverbanden, die richting geven aan onze taken en verantwoordelijkheden in gezin, kerk, school en andere verbanden in de samenleving. Het eigen onderwijskundig concept kan in dit verband worden opgevat als het toepassen van onze christelijke visie op pedagogiek en didactiek in de onderwijspraktijk op school. Die visie geeft op eigen wijze antwoord op vragen als: wat is leren, wat is het doel van het leren, wat is de rol van de docent en hoe moet met leerlingen gewerkt worden.

5. De identiteit in de klas en in de school: de praktijk

Binnen het Ichthus College is sprake van een cultuur, waarin geestelijke, materiële en religieuze elementen met elkaar verbonden zijn en waarbij – vanuit die levensbeschouwing – de betekenis van Gods Woord centraal dient te staan.

Methoden

Helaas beschikken we binnen het christelijk onderwijs t.a.v. de vakken waarin onderwijs wordt gegeven niet altijd over verantwoorde methoden. Dat houdt in dat leerlingen in aanraking kunnen komen met een lesinhoud of met een terminologie die verwerpelijk is. Enerzijds wordt er dan gekozen voor het ontwikkelen van eigen lesmateriaal en soms wordt er gekozen voor begeleide confrontatie. We realiseren ons, dat begeleide confrontatie een bewuste keuze is, die om een kritische houding vraagt. Wie wel confronteert, maar in de begeleiding verslapt, raakt de greep op christelijk onderwijs kwijt.

Dagopening

Iedere morgen wordt de schooldag in de klas geopend door Bijbellezen en gebed. Van de docent wordt verwacht dat hij aandacht besteedt aan het gelezen Bijbelgedeelte. Ook is er de mogelijkheid om met de klas een psalm of lied te zingen. Tijdens de dagopening willen we de leerlingen wijzen op Hem, Die zegt 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven'. De schooldag wordt met gebed afgesloten. In de lunchpauze wordt er in de klas gebeden voor de maaltijd.

Gebruik media

Het gebruik van media in de klas moet ondersteunend zijn aan de te geven lessen. Medewerkers dienen hiermee kritisch om te gaan. Binnen het Ichthus College wordt binnen grenzen gewerkt met een open internetverbinding. We hebben internetgebruik geplaatst in de sfeer van begeleide confrontatie om vervolgens de leerlingen te leren verantwoorde keuzes te maken in de lijn van de grondslag van de school.

Klassenactiviteit

Wanneer er een klassenactiviteit plaatsvindt, is het noodzakelijk om tussen leerlingen en docenten goede afspraken te maken voor wat betreft het programma, de muziek en de kleding. Deze afspraken liggen in lijn met het Identiteitsprofiel.

Cultuuruitingen

Ook bij zaken als cultuuruitingen wordt nadrukkelijk gelet of dit past bij de identiteit van het Ichthus College.

Taalgebruik

Binnen de school stellen we eisen aan het taalgebruik van medewerkers en leerlingen. Godslasterlijk of grof taalgebruik wordt binnen de school niet geaccepteerd.

Omgaan met elkaar

Pesten kan ondraaglijk leed veroorzaken. Helaas moeten we vaststellen, dat pestgedrag ook in het christelijk onderwijs voorkomt. Daarom moeten we op dit punt zeer alert zijn. Hierbij kunnen we meestal niet volstaan met regels en contract. Juist binnen onze christelijke school geldt: 'Wie is mijn naaste?' Het nadenken over ons gedragspatroon wordt hierdoor boven het horizontale vlak (sociaal gedrag) uitgetild naar een hoger niveau. Het niveau dat als uitgangspunt heeft, de eisen die God aan ons stelt, samengevat in de hoofdsom van de wet.

Kleding

Er wordt toegezien op de kleding van onze leerlingen, zoals verwoord in de kledingvoorschriften die binnen onze school gelden. Wanneer dit problemen oproept, zal er met de ouders over worden gesproken. Vanuit onze pedagogische opdracht werken we binnen onze school met een kledingcode. Deze code heeft als doel jongeren hierbij te begeleiden. We zien dit als een gezamenlijke verantwoordelijkheid van alle medewerkers. Onderstaande kledingcode wordt gehanteerd:

- Op het Ichthus College beschouwen we de leerlingen als unieke schepselen van God met een eigen smaak en stijl. Leerlingen hebben een eigen identiteit en die leren ze mede op school kennen en ontwikkelen. In dit alles speelt ook het uiterlijk een belangrijke rol. We willen ze daarbij helpen om verantwoorde keuzes te maken.
- Kleding moet veilig en doelmatig zijn. Het mag niet hinderen om goed je werk te kunnen doen. Bij bepaalde lessen (bijvoorbeeld bij bewegingsonderwijs en praktijklessen) is bepaalde kleding voorgeschreven.
- Binnen onze 'waarde(n)volle school' willen we uitdagende kleding en allerlei uiterlijk vertoon, dat voor anderen aanstootgevend is, tegengaan. Dus we verwachten, dat leerlingen en medewerkers in overeenstemming met de algemene fatsoensnormen gekleed gaan, afgeleid van de levensbeschouwelijke identiteit van de school.
- Het is niet toegestaan tekens of symbolen te dragen die kunnen worden uitgelegd als racistisch, discriminerend of godslasterlijk.
- In het schoolgebouw is het dragen van hoofddekzels niet toegestaan. Een uitzondering hierop wordt gemaakt voor medewerkers van bedrijven die in opdracht van school werkzaamheden moeten uitvoeren.
- We vinden het onze taak om leerlingen – indien nodig – op hun gedrag en kleding aan te spreken.

Weekopening en -sluiting

Op maandagmorgen wordt de schoolweek geopend door gebed en Bijbellezen. Op vrijdagmiddag wordt de schoolweek met dankgebed afgesloten. Dit zijn activiteiten, waarbij (indien praktisch mogelijk) alle medewerkers van de scholengemeenschap betrokken c.q. aanwezig zijn.

Vieringen

Tevens zijn er vieringen met Pasen en Kerst. Medewerkers en leerlingen zijn in deze vieringen samen aanwezig.

Verder worden er andere bijeenkomsten georganiseerd die passen bij de identiteit. Hier kan worden gedacht aan sing-in en de gebedskring met leerlingen en met ouders. De gebedskringen zijn altijd in aanwezigheid van een medewerker van de school.

Toelatingsbeleid

Het Ichthus College heeft een ruim toelatingsbeleid wat betreft de leerlingen. De school wordt in het algemeen bezocht door kinderen van protestants christelijke ouders. Voor toelating van de leerlingen tot onze school wordt van de ouders verwacht dat ze lid zijn van een protestants christelijke kerk of geloofsgemeenschap. Als andere ouders kind aanmelden, vindt voorafgaand aan de beslissing van toelating een gesprek plaats tussen die ouders en een lid van de schoolleiding, belast met de toelating. In het gesprek moet van de kant van de school duidelijk worden gemaakt wat christelijk onderwijs op het Ichthus College inhoudt. Dit laatste wordt gedaan aan de hand van dit Identiteitsprofiel. Hierbij dient de eenheid kerk-gezin-school benadrukt te worden. Van deze ouders wordt gevraagd de grondslag te respecteren en zich met hun kinderen te conformeren aan identiteit en werkwijze van de school zoals vastgelegd in het Identiteitsprofiel. Dit bevestigen zij door het tekenen van een verklaring.

Bijeenkomsten met ouders

Ook voor en door ouders/verzorgers kunnen bijeenkomsten worden georganiseerd. De school verleent hieraan, binnen de grenzen van het Identiteitsprofiel, alle medewerking.

Het gebed neemt in het leven op het Ichthus College een belangrijke plaats in. We weten dat we tot God mogen komen. We weten ook dat het nodig is. Vanuit ons mensen gezien is het een onmogelijke opdracht om christelijk onderwijs op reformatorische grondslag vorm en inhoud te geven. Maar we mogen vertrouwen op het woord van Jezus Christus: "Bidt en u zal gegeven worden". En Zonder Mij kunt U niets doen.

Visie op de kinderdoop in relatie tot de grondslag

*Versie 2015
Vastgesteld in de RvT – vergadering*

Visie op de kinderdoop in relatie tot de grondslag

Ingelijfd

De doop is een teken en zegel van de inlijving in het lichaam van Christus. Paulus schrijft aan de Romeinen over de heilige doop die de vereniging met Christus afbeeldt. Allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, zijn in Zijn dood gedoopt en met Hem begraven. Zoals Christus uit het graf is opgestaan, zo komt de dopeling na de onderdompeling of de besprenkeling uit het doopwater tevoorschijn en staat op in Christus. 'Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding.' (Rom. 6:5)

Wie in Christus gelooft, wordt door dat geloof een kind van Abraham en ingelijfd in Gods verbond en krijgt deel aan de beloften en aan de genade van het verbond. Als teken voor de gelovigen uit de volken, dat zij door het geloof in Christus ook ingelijfd zijn in Gods verbond, heeft de Heere de doop ingesteld. Alle volken moeten gedoopt worden in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Eerst stonden zij buiten het verbond, maar nu worden zij opgenomen. De doop markeert die overgang.

De kinderdoop

De kinderdoop kun je alleen maar uitleggen vanuit de verbinding tussen de doop en Gods genadeverbond. Alle tegenstanders van de kinderdoop – laten wij ze hier voor het gemak even allemaal 'baptisten' noemen – zien de doop als teken van hun geloof en bekering en zeggen dan ook meestal: "je laat je dopen", terwijl wij zeggen: "je wordt gedoopt". Het eerste is actief, je geeft je over aan God, het tweede is passief, je ondergaat de inlijving in Gods verbond.

Discussies met baptisten zijn vaak zo moeizaam, omdat er geen Bijbeltekst te vinden is waar de kinderdoop uitdrukkelijk bevolen of verboden wordt. Daarom is het zo belangrijk om uit het geheel van de Bijbel aan te wijzen waarom de doop een teken is van het verbond. Daarvoor zijn minstens drie redenen aan te voeren.

In de eerste plaats kun je dit zien in de doopformule, waarmee de Jezus Zijn discipelen de opdracht geeft om alle volken te dopen. "Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen" (Mat. 28:19). Het is opmerkelijk dat er in het Grieks staat: indopen in de Naam. Dompel ze onder in de Naam van God. Iemand die gedoopt wordt gaat Gods Naam in. Hij gaat het verbond met God binnen. De kern van het verbond in Oude en Nieuwe Testament ligt in de verbinding aan de Naam van de Heere.

In zendingssituaties staat de volwassendoop voorop. De heidenen moeten eerst tot discipelen gemaakt worden door de verkondiging van het evangelie en als zij discipelen geworden zijn, mogen zij ook het teken van hun discipel schap ontvangen. Daar moeten we echter niet blijven staan. Met hun gezinnen gaan zij door dat discipel schap over in het verbond van God. Als er in het boek Handelingen iemand gedoopt wordt, wordt het hele huisgezin gedoopt. Dan moeten we niet discussiëren over de vraag of daar kleine kinderen bij waren of over de vraag of alle huisgenoten ook gelovig zijn geweest. De doop en het verbond van God zijn één. Als dat zo is, dan horen de kinderen van de gelovigen bij het verbond en dan behoren zij op grond daarvan gedoopt te wezen.

En uw kinderen

Het tweede argument voor de kinderdoop is de wijze waarop de kinderen in het Nieuwe Testament worden aangesproken. Er is geen uitdrukkelijk bevel voor de kinderdoop, omdat het logisch is dat de lijn uit het Oude Testament in het Nieuwe wordt doorgetrokken. Je moet altijd uiterst voorzichtig zijn om uit het stilzwijgen van de Bijbel een conclusie te trekken, maar op dit punt kun je toch concluderen dat de kinderdoop in overeenstemming is met Gods wil. Je zou toch verwachten dat de Heere de kinderdoop zou verbieden, als in het Oude Testament de kinderen van Israël ingesloten en in het Nieuwe de kinderen van de gelovigen uitgesloten worden. Bovendien zouden we er dan sinds de komst van Christus op achteruit gegaan zijn.

Het doopformulier verwijst er naar dat Jezus de kinderen omhelsd, de handen opgelegd en gezegend heeft (Mark. 10:13-16). Nu hoef je niet hieruit te concluderen dat de Heere deze kinderen ook gedoopt heeft. Dat was niet nodig, want het waren besneden kinderen van Gods verbond. Het argument voor de kinderdoop is hier dat de Heere Jezus zegt: het koninkrijk der hemelen is van hen. Ingaan in Gods verbond betekent: onderdaan worden van Gods koninkrijk.

De kinderen die deel uitmaken van de gemeente worden niet op één lijn gesteld met de kinderen van heidenen. In de toespraak van Petrus op de Pinksterdag worden de kinderen uitdrukkelijk genoemd.

“Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die veraf zijn, zovelen als de Heere, onze God, ertoe roepen zal” (Hand. 2:39). Met andere woorden ook in de Nieuwtestamentische tijd geldt Gods belofte evenzeer voor de kinderen als voor de volwassen gelovigen. Mogen die kinderen dan het teken en zegel van die belofte niet ontvangen?

Ook Paulus spreekt de kinderen aan als leden van de gemeente: “Kinderen, wees je ouders gehoorzaam in de Heere, want dat is juist” (Ef. 6:1). De uitdrukking ‘in de Heere’ betekent niet per se dat deze kinderen in Christus geloofden. Het kan ook slaan op hun gehoorzaamheid. ‘In de Heere’, dat is ‘om Jezus wil’ moesten zij hun ouders gehoorzamen. Aan deze tekst kun je wel zien dat de kinderen beschouwd worden als leden van de gemeente. Als zij voluit leden van de gemeente zijn en dus horen bij het lichaam van Christus, mogen zij dan de heilige doop, waarin deze inlijving afgebeeld wordt, ontvangen?

In plaats van...

Het derde argument voor de doop als nieuwtestamentisch teken van het verbond is het bekendste en het belangrijkste. ‘Dewijl dan de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is...’ zo zegt het doopsformulier. De belangrijkste tekst uit het Nieuwe Testament over doop en besnijdenis luidt: “In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus. U bent immers met Hem begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt, door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt” (Kol. 2:11-12).

De van oorsprong heidense christenen in Kolosse hoefden niet besneden te worden, want zij waren al besneden. Zij worden beschuldigd omdat zij zich niet laten besnijden, maar Paulus bemoedigt hen door er op te wijzen dat zij al besneden zijn. Zij missen het uiterlijke teken, maar hun hart is besneden, dus hebben zij wel de geestelijke besnijdenis, waar het ten diepste in het Oude Testament ook om gaat. Die besnijdenis gebeurt zonder handen, want het is het werk van de Heilige Geest.

Paulus verbindt dat aan de doop. Door de doop ben je met Christus begraven en met Hem opgewekt. De doop is het teken van de verbinding met Christus. Het is het teken dat zij in Hem zijn. Daarom begint die lange zin ook met de woorden ‘in Hem bent u ook besneden’. Je hoeft niet besneden te worden als je door het geloof in Christus al besneden bent. In Hem ben je verlost van de zonde en in Hem mag je in een nieuw leven wandelen. Dat kun je zien in de doop.

Misschien kun je beter zeggen dat niet de doop, maar dat Christus in plaats van de besnijdenis gekomen is; Hij is de vervulling van de besnijdenis. Daarom hoeven de heidense christenen niet meer besneden te worden, want Christus is voor hen besneden!

Samengevat komt het verschil met de baptisten neer op een verschil in visie

- a) op de betekenis van de doop; De doop is voor baptisten een teken van geloof en bekering en voor ons een teken van Gods verbond
- b) op de verhouding van het Oude en Nieuwe Testament; baptisten benadrukken het verschil in bedeling, wij de eenheid van het verbond van God met Israël en met ons
- c) op de hermeneutiek van de Schrift; baptisten benadrukken dat er geen uitdrukkelijk voorschrift tot het dopen van kinderen in de Bijbel staat, wij dat uit het geheel van de Schrift volgt dat dit oude kerkelijke gebruik voluit Bijbels is.

Het gesprek tussen voorstanders en tegenstanders van de kinderdoop verzandt gemakkelijk als die aan de hand van citaten uit de belijdenisgeschriften of uit het doopsformulier gevoerd wordt. Zo’n discussie is ook niet zo vruchtbaar. Het is wel van belang om het verband te blijven zien tussen de visie op het verbond en op de kinderen van het verbond en de visie op de praktijk van de opvoeding en het onderwijs. Beide moeten er immers op gericht zijn om de kinderen bij het opgroeien te leren wat geloof en wedergeboorte inhouden opdat zij hun doop verstaan en komen tot de openbare belijdenis van het geloof in de Vader, de Zoon en de Heilige Geest in Wiens naam zij gedoopt zijn.

Breder verband

In de geloofsleer stemmen de meeste baptisten in grote mate overeen met reformatorische christenen, al stemmen in de Nederlandse context de meeste baptisten niet in met de bijbelse leer van de vrije genade – zoals in de Dordtse Leerregels verwoord – en maken zij de zaligheid afhankelijk van de menselijk instemming met de genade van God.

Het staat buiten kijf dat veel baptisten oprechte kinderen van God zijn, die in hun levenswandel een voorbeeld zijn voor andere christenen. Je kunt als christelijke school beter een wedergeboren baptist als

docent hebben, dan een onbekeerde gereformeerde, iemand die alleen maar in dode rechtzinnigheid instemt met de belijdenisgeschriften.

Daarom is het van belang om ook de kwestie van de herdoop in een breder verband te plaatsen van loyaliteit aan de gereformeerde identiteit van de school. Onze school heeft een uitdrukkelijke grondslag: de Bijbel zoals verwoord in de gereformeerde belijdenisgeschriften. Van iedereen die op onze school werkt wordt onvoorwaardelijke instemming met en loyaliteit aan die grondslag verwacht. De school mag er vanuit gaan dat de verklaring van die instemming hartelijk en ongeveinsd is.

Als iemand dan van overtuiging verandert op een van de punten die in de grondslag verwoord zijn – en dat kan gebeuren – dan moet hij of zij wel zo eerlijk zijn om dat onder ogen te zien en de consequenties te aanvaarden. De Heere is de God van de waarheid. Hij kan niet liegen. Hij vraagt ook van ons dat wij waarachtig en betrouwbaar zijn. In geen geval mag tegenover leerlingen van de school door docenten een mening worden uitgedragen die niet in overeenstemming is met de grondslag van de school. Dat zou tegenover ouders en leerlingen oneerlijk zijn. Als het gaat om instemming met de grondslag moeten leer en leven echter ook met elkaar in overeenstemming zijn.

Privésfeer

In onze cultuur wordt religie en de kerkelijke keuze steeds meer naar de privésfeer gedrongen. Het lijkt dan ook al snel wat overtrokken om van docenten te vragen dat zij trouw meelevend met een kerk die het geloof belijdt dat in de grondslag van de school wordt genoemd. Een school mag misschien voor het functioneren op school instemming met de grondslag vragen, maar hoe de docent daar in invulling aan geeft, is geen zaak van de school als werkgever.

Het onderscheid tussen het privé-domein en het professionele domein is op zich gezond, maar voor een school met een confessionele grondslag is het in de huidige tijd van individualisering en verdringing van de religie naar de privésfeer wel belangrijk dat docenten kerkelijke keuzes maken die overeenstemmen met de grondslag van de school. Een school die daarin geen consequent beleid voert, staat principieel en juridisch erg zwak in het huidige krachtenveld, waarin bijzonder onderwijs op confessionele grondslag enorm onder druk staat.

Als een personeelslid van de school in alle oprechtheid tot het inzicht komt dat de rooms-katholieke kerk beter bij hem of haar past dan de kerken van de gereformeerde belijdenis, dan kan hij of zij niet zeggen: Niemand heeft er last van dat ik op zondag naar de eucharistie ga, want dat behoort tot de privésfeer. Als ik er op school maar niet over praat.

Datzelfde geldt natuurlijk ook voor personeelsleden die overgaan tot een baptistengemeente of zich als volwassene laten dopen. Zij zijn tot een ander inzicht gekomen en verbinden daar consequenties aan voor de praktijk van hun geloofsleven.

Luisteren

Bij een spanningsveld of conflict tussen de grondslag van de school en de opvattingen en keuzes van de personeelsleden is het wel van belang om de mogelijke motieven juist te wegen en niet ongegrond te oordelen. Soms is aan een veranderd inzicht een lange periode van bezinning en een hele strijd voorafgegaan. Het is goed om eerst goed te luisteren naar de diepste beweegredenen en pas daarna met ootmoed en zachtmoedigheid te spreken en te handelen. Soms komt het verlangen naar herdoop voort uit een heilige onvrede over de vervallen doop praktijk in de kerk. Teleurgesteld over het feit, dat zo weinigen rijkdom en kracht van de doop ervaren, kiezen sommige christenen ervoor om zich als volwassene opnieuw te laten dopen om nu daadwerkelijk uit de rijkdom van de doop te leven.

Maar het misbruik van de doop mag ons er niet toe brengen om de doop voor onwettig en ongeldig te verklaren. Wij bepalen de inhoud, geldigheid en wettigheid van de doop niet, dat doet God zelf in Christus, Die de doop heeft ingesteld. De oplossing ligt niet in de herdoop, maar in de nieuwe gehoorzaamheid, in een leven uit de rijkdom van de doop en overeenkomstig de doop.

Sommigen die zich laten dopen stellen nadrukkelijk dat zij de doop die zij als kind ontvingen niet willen verachten, maar vernieuwen. Zij spreken dan ook liever niet van herdoop, maar van doopvernieuwing, anderen beschouwen de herdoop als een doop met de Heilige Geest, een volgende fase in de geloofsgroei, een buitengewone zegen. Er zijn ook christenen die zich als volwassenen laten dopen omdat zij de kinderdoop zeer principieel afwijzen.

In alle gevallen is er echter – net als bij het voorbeeld van iemand die overgaat naar de Rooms-katholieke kerk – duidelijk sprake van een gegroeid verschil van inzicht met de grondslag van de school. Als personeelsleden zich als volwassene opnieuw laten dopen of op een andere wijze vervreemden van de

grondslag van de school, dan mag van hen verwacht worden dat zij dit melden. In een gesprek zullen de leidinggevenden dan – na weging van de situatie en motivatie – het spanningsveld bespreken . Aangezien de kerkelijke keuze van een personeelslid niet tot het privé-domein gerekend kan worden en personeelsleden identificatiefiguren voor de leerlingen zijn, zal de school bij een blijvende van de grondslag afwijkende opvatting, aandringen op een keuze tussen terugkeer naar de grondslag van de school of beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

Eenheid

Het is juist bij dit onderwerp verdrietig om te constateren dat de sacramenten als tekenen en zegelen van Gods genadeverbond tot zoveel kerkelijke verdeeldheid leiden. De Heere heeft de doop juist gegeven als teken van eenheid van alle christenen. We moeten ons altijd beijveren om die eenheid te bewaren “door de band van de vrede: één lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent tot één hoop van uw roeping, één Heere, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die boven allen en door allen en in u allen is” (Ef. 4:3-6). Het zal iedere christen dan ook aan het hart gaan dat er op het punt van de ene doop zo veel gediscussieerd en door christenen vaak ook ongeestelijk gehandeld is.

Bescheidenheid siert de christen die weet dat al ons kennen en profeteren slechts ten dele is en dat wij nog lang niet delen in de volmaakte kennis van Christus en zijn waarheid. Dat vraagt om een houding van openheid en kwetsbaarheid in het luisteren naar elkaar om van elkaar te leren en samen met alle heiligen te kunnen begrijpen “wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is en de liefde van Christus kennen, die de kennis te boven gaat” (Ef. 3:18-19). Deze gezonde christelijke bescheidenheid en openheid neemt echter niet weg dat een christelijke school met een gereformeerde grondslag in het huidige maatschappelijke krachtenveld de moed moet hebben om met beslistheid die blijvende instemming met die grondslag te vragen van alle personeelsleden van de school.

Visie op relaties en seksualiteit

*Versie 2015
Vastgesteld in de RvT – vergadering*

Visie op relaties en seksualiteit

Geschapen en gevallen

De mens is geschapen naar het beeld van God. Dat beeld komt op verschillende wijzen tot uitdrukking, maar de eenheid van de mensheid in de verscheidenheid van alle unieke mensen weerspiegelt de veelkleurige wijsheid van God. Die eenheid in verscheidenheid komt het meest uitdrukkelijk naar voren in Gods schepping van de mens als man en vrouw (Gen 1:27).

Anders dan de engelen, heeft de mens een lichaam en anders dan de dieren heeft de mens een ziel. De biologische voortplanting verbindt de mens met de zoogdieren, maar bij de mens is seksualiteit niet iets louter lichamelijks, het is ook een expressie van de ziel, een kostbaar geschenk van God dat mensen aan elkaar verbindt. De band van het verbond tussen één man en één vrouw heiligt de seksualiteit. Het is een geschenk om God mee te eren en om liefde, genegenheid en trouw aan elkaar te communiceren. Het is wel een gave voor deze tegenwoordige tijd; na de opstanding is er geen huwelijk meer (Matth. 22:30). Seksualiteit zijn dan ook niet essentieel voor het mens-zijn.

Door de zonde is het beeld van God zwaar beschadigd. De breuk met God tast alle facetten van het beeld van God aan, werkt door in menselijke relaties en raakt de seksualiteit diep. Daarom is er ook op dit terrein veel gebrokenheid en pijn.

Geroepen tot reinheid

Ieder mens is als schepsel van God geroepen om ook op het terrein van de seksualiteit naar Zijn wil en tot Zijn eer te leven. Hoewel in het heidendom altijd ook allerlei vormen van perversiteit voorkwamen, was toch het ideaal van het monogame huwelijk wijdverbreid. Blijkbaar is er ook iets in de mens ingeschapen dat daarnaar verlangt. Ontrouw in het huwelijk wordt algemeen als een zonde gezien, al is er onder de heidenen vaak wel een dubbele moraal en hebben getrouwde mannen meer vrijheden dan getrouwde vrouwen. Dit hangt samen met de visie in het heidendom dat de vrouw behoort tot het bezit van de man. In onze tijd openbaart het nieuwe heidendom zich niet alleen in een vrije seksuele moraal, maar ook door de ontwijding van de seksualiteit in een beeldcultuur die lichamelijke verheerlijkt en het lichaam presenteert als een gebruiksvoorwerp. Toch is er nog steeds een breed draagvlak voor huwelijkstrouw en waardering voor een hoge seksuele moraal.

Christenen strijden vanwege de heilige wet van God en de bevrijdende genade van Christus tegen elke vorm van onreinheid en proberen hun lichaam en geest zuiver te houden. Zij weten echter ook van de gebrokenheid van het aardse bestaan en van de voortdurende strijd tegen de zonde.

Huwelijk als verbond

In al ons denken en spreken over seksualiteit zal zowel de verwondering over de goede scheppingsgaven van God als de gevoeligheid voor de kwetsbaarheid van mensen en de gebrokenheid in een zondige wereld door moeten klinken. Dat neemt niet weg dat christenen ook ferme standpunten moeten innemen, waar het gaat om de vertolking van de heilige wil van God en de toepassing van zijn geboden op in de praktijk van het christenleven.

God vergelijkt Zijn relatie met Zijn volk met een liefdesrelatie, met een huwelijksverbond. Hij wil Zijn trouw in een verbond vastleggen, waarop beide partijen elkaar mogen aanspreken. In het Nieuwe Testament komen we de vergelijking tegen in het feit dat de gemeente als de bruid uitziet naar haar Bruidegom, Jezus Christus. De verhouding tussen man en vrouw in de Bijbel is een afspiegeling van de verhouding tussen de Heere en Zijn volk. Zoals God wil omgaan met mensen, zo wil Hij dat man en vrouw met elkaar omgaan.

In de scheppingsgeschiedenis, in de Thora van Mozes, in het onderwijs van Jezus, in de geschiedenissen van het Oude en Nieuwe Testament en in de apostolische brieven zien we heel duidelijk dat de ontplooiing van de seksualiteit alleen maar kan plaatsvinden in de veilige bedding van een onverbreekbaar en levenslang verbond tussen één man en één vrouw. Van alle andere seksuele relaties geldt dat zij niet aan Gods bedoeling beantwoorden en daarom tot veel schade en pijn leiden. Dat geldt ook voor die relaties en situaties die in de gegeven cultuur – polygamie – of vanwege de hardheid van het hart – echtscheiding – in de Bijbel gedoogd worden. Zulke uitzonderingen mogen niet gebruikt worden om de hoge norm van Gods Woord te relativiseren. Als wij spreken over seksualiteit mogen onze culturele situatie – in het geval van samenwonen en homoseksualiteit – en het besef van gebrokenheid en kwetsbaarheid – bij echtscheiding en hertrouwen – wel degelijk meespreken.

Het is niet nodig om deze uitgangspunten uitgebreid toe te passen op de wijze waarop seksualiteit en relaties op school aan de orde komen. In het onderwijsmateriaal en in de toerusting van de docenten besteedt de school er aandacht aan om zo jonge christenen vanuit Bijbelse principes toe te rusten om in een seculiere cultuur toch rein te leven. Het is heel belangrijk dat de Bijbelse visie ook in de gezinnen gedragen wordt en dat de ouders de Bijbelse seksuele opvoeding niet aan de school overlaten.

Relaties en samenlevingsvormen

Wij leven in toenemende mate in een cultuur die het aangaan van relaties en de keuze voor een bepaalde samenlevingsvorm puur tot het privé-domein rekent. Een docent moet je beoordelen op professionaliteit en je mag als confessionele school instemming met de grondslag vragen, maar hoe de docent daar in het privé-leven precies invulling aan geeft, is geen zaak van de school als werkgever. Het onderscheid tussen het privé-domein en het professionele domein is op zich gezond, maar voor een christelijke school is het wel van belang dat de docenten en andere personeelsleden niet alleen met de mond belijden dat zij het Woord van God als hoogste richtsnoer zien, maar dat zij daar ook naar leven, omdat zij identificatiefiguren zijn voor de leerlingen. Daarom moet de Bijbelse visie op huwelijk en seksualiteit bepalend zijn voor de keuzes die zij in hun persoonlijke levenswandel maken. De liefde tussen man en vrouw is een van de mooiste geschenken die God ons heeft gegeven. Zij vrouwen zich aan elkaar toe, delen elkaars leven, elkaars blijdschap en verdriet. Die liefde is kostbaar, maar ook kwetsbaar. Deze bijzondere relatie vraagt om bescherming van het verbond dat in het openbaar voltrokken wordt.

Al kan de burgerlijke huwelijksluiting niet direct aan Bijbelse uitspraken worden ontleend, indirect ligt in de lijn van het Bijbelse getuigenis over het huwelijk als een in het openbaar voltrokken levenslang verbond tussen man en vrouw. De keuze om ongehuwd samen te wonen strookt niet met het Bijbelse uitgangspunt van het huwelijk, maar weerspiegelt een ontwikkeling in de samenleving waarin steeds minder mensen kiezen voor een vaste relatie en een gezin.

Ongehuwd samenwonen is een relatievorm die aansluit bij de het geestelijk klimaat waarin autonome individuen zelf uitmaken wat zij doen. Het sluit ook aan bij de gedachte dat een seksuele relatie los van het huwelijk verkrijgbaar is. Als we willen voorkomen dat onze leerlingen dat normaal gaan vinden, zullen we in woord en daad andere keuzes moeten maken. Daarom kan er op een christelijke school geen plaats zijn voor docenten die ongehuwd samenwonen. Wie in het privé-domein daar toch voor kiest, moet inzien dat dit op gespannen voet staat met de Bijbelse grondslag van de school en daaruit de consequentie trekken dat hij of zij zo niet kan functioneren.

Als personeelsleden ongehuwd gaan samenwonen dan mag van hen verwacht worden dat zij dit melden. In een gesprek zullen de leidinggevenden dan – na weging van de situatie en motivatie – aandringen op een keuze tussen de beëindiging van deze samenlevingsvorm of de beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

Geen twee maten

Daarbij is het – juist omdat we leven in een gebroken werkelijkheid – wel van belang om de mogelijke motieven juist te wegen en niet onverhoord over elkaar te oordelen. Er kan bijvoorbeeld sprake zijn van eenzaamheid, van onzekerheid die diepe wortels kan hebben in negatieve ervaringen uit het verleden, of van een moeilijke financiële situatie. Maar begrip tonen voor elkaar is nog iets anders dan elkaars verkeerde keuzes accepteren. De grens tussen de privésfeer en de publieke verantwoordelijkheid is misschien moeilijk te trekken, maar het is helder dat wanneer personeelsleden openlijk ongehuwd samenwonen, zo'n relatie niet meer tot de privésfeer hoort.

Daarbij mogen we niet met twee maten meten. Ook getrouwde personeelsleden en personeelsleden die op weg zijn naar een huwelijk, dienen in hun handel en wandel in overeenstemming te leven met Gods geboden. Ook in geval van een echtscheiding van personeelsleden, is het goed om de school te informeren, zodat in zo'n verdrietige en pijnlijke situatie meegedeeld kan worden. Op dit punt is de pastorale begeleiding vooral een zaak van de kerkelijke gemeente waartoe het betreffende personeelslid behoort. Dat geldt ook voor pastorale beslissingen rond het hertrouwen na een echtscheiding.

Homoseksualiteit

Ieder mens is als uniek schepsel door God gemaakt en gewild. Ieder mens mag zichzelf dan ook accepteren als schepsel van God, ook als hij of zij op een of andere wijze de gebrokenheid van de schepping ondervindt. Christenen met een homoseksuele gerichtheid hoeven deze niet te ontkennen. Ze

mogen er eerlijk over zijn, tegenover zichzelf en degenen die ze vertrouwen. De school kan en wil haar medewerkers en leerlingen daarbij tot steun zijn. Ook al zijn medewerkers en leerlingen door de zondeval onvolmaakte mensen, zij mogen zich aanvaard weten als mensen die grote waarde hebben.

Het is bij het Bijbelse spreken over homoseksuele relaties van belang om zorgvuldige hermeneutische afwegingen te maken. Niet alles wat in de Bijbel over homoseksualiteit geschreven staat, is zondermeer van toepassing op homoseksuele relaties zoals wij die in onze tijd kennen. We mogen ook rekening houden met het feit dat in er in onze cultuur een verwevenheid is van seksualiteit en identiteit.

Christenen doen er goed aan om te blijven wijzen op het diepste geheim van de identiteit in de persoonlijke relatie met God door Christus. Daarom is het ook onverstandig om seksualiteit al te romantisch in te kleuren. De verwevenheid van seksualiteit en identiteit maakt het erg lastig om het onderscheid tussen de seksuele gerichtheid en de seksuele praktijk uit te leggen. De samenleving vindt het in steeds sterkere mate onacceptabel dat christenen zeggen dat je wel homo mag zijn, maar dat je geen homoseksuele relatie mag hebben.

We mogen de afwijzing van een homoseksuele relatie niet verbijzonderen maar moeten die inbedden in de exclusiviteit van de seksualiteit voor de huwelijksrelatie tussen man en vrouw. Ook wie heteroseksueel geaard is en ongehuwd blijft, is geroepen om, met aanvaarding van de goede gave van de seksualiteit als zodanig, in onthouding te leven. Zelfs iemand die getrouwd is kan – bijvoorbeeld door ziekte van de partner – geroepen zijn om in onthouding te leven.

Veiligheid

Op school is het voor alles van belang dat er een sfeer van veiligheid is om in alle kwetsbaarheid over dit onderwerp te spreken en te weten dat wij als christenen elkaar aanvaarden zoals Christus ook ons aanvaard heeft en dat wij vanuit die houding naar elkaar luisteren en met elkaar meeleven.

We komen helaas onder christenen ook homovijandigheid tegen. We voelen ons als school verantwoordelijk om daaraan aandacht te besteden, door het scheppen van een veilig klimaat, goede toerusting en vorming van alle leerlingen en begeleiding en ondersteuning van individuele leerlingen en medewerkers.

Vanuit de Bijbelse visie op huwelijk en seksualiteit is het duidelijk dat het aangaan van een homoseksuele relatie – net zozeer als het ongehuwd samenwonen – niet te verenigen is met het functioneren als personeelslid van de school, daarom mag ook dan van personeelsleden verwacht worden dat zij dit melden aan de school en zal de school daar op dezelfde wijze mee omgaan als met hen die ongehuwd samenwonen.

Strijd en kroon

In het besef dat de wet van God geestelijk is en niet alleen over uiterlijke daden gaat – Jezus zegt dat een begerig blik ook een vorm van overspel is – kan een christen, die de zonde haat, niet anders dan mild oordelen over de zonden van anderen.

Iedere christen heeft een geestelijke strijd te voeren tegen de zonde en de onreinheid. Iedere christen weet ook van eigen zwakheid en falen, van zondige gedachten woorden en daden. Iedere christen weet ook van de Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus de Rechtvaardige. Zijn bloed reinigt ons van alle zonden en Hij heeft gezegd: Mijn genade is u genoeg want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Het is die kennis van Christus die al ons spreken en handelen over dit kwetsbare onderwerp moet blijven bepalen.